

ISÄN MAASTA MUUTTAJAT

Juttusarjassa espanjalaisessa pikkukylässä asuva taiteilija Riiko Sakkinen chattailee ulkosuomalaisen taiteilijoiden kanssa.

KRISTIINA KOSKENTOLA, AMSTERDAM

Tagit:

Shamanismi, osapäiväimmigrantti, Kiina, Gobin autio-
maa, Porkkalan niemi, Berliini,
karuus, luonto

Kristiina: Jännittää tämä suomeksi chattaaminen. Olen ollut 15 vuotta poissa Suomesta enkä puhu suomenkieltä kovin usein ja kirjoitan sitä vielä harvemmin.

Riiko: Kuinka usein käyt Suomessa?

Kristiina: Kerran kolmessa vuodessa.

Riiko: Niin harvoin! Muut haasteltavani käyvät siellä useita kertoja vuodessa.

Kristiina: Olen osapäiväimmigrantti. Oikeat immigrantit

menevät joka lomalla kotimaahansa. Kun minulla on aikaa matkustaa, menen mieluummin jonnekin muualle.

Riiko: En ole kuullut sinusta tai teoksistasi koskaan Suomessa. Törmäsin nimeesi Pekingissä keyäällä olleen *Critical Mass* -näyttelyn yhteydessä.

Kristiina: Teoksiani ei ole oikeastaan ollut esillä Suomessa. Olen tosin Muu ry:n jäsen ja kerran sain apurahan Taiteen keskustojen mikunnalta.

Riiko: Kiinnostaisiko sinua olla esillä myös Suomessa?

Kristiina: Olisi hienoa järjestää siellä näyttely! Kerran yritin viedä Helsinkiin Amsterdamissa järjestämäni kansainvälistä ryhmänäyttelyä, mutten onnistunut saamaan sille rahoitusta.

Henkilökohtaisesti näyttelyn pitäminen Suomessa olisi merkit-

tävää, vaikkei se kansainvälisen menestyksen kannalta olekaan välttämätöntä. Nyt olen keskittynyt erityisesti Kiinaan. Olin juuri residenssissä Pekingissä ja teoksiani on ollut siellä monessa näyttelyssä mukana.

Riiko: Kiinassa taitaa olla paremmat markkinat.

Kristiina: Residenssistudioni naapuritaiteilijat ajoivat uusilla, isoilla eurooppalaisilla autoilla. Rahaa Kiinassa ainakin tuntuu liikkuvan enemmän kuin Euroopassa.

Välillä ajattelin, että ammun seuraavan näkemäni ruman kaupallisen taulun palasiksi, mutta kaupallisten hirviöiden lisäksi siellä on hyvin mielenkiintoisia taiteilijoita.

Riiko: Onko tulevaisuus siellä? Voisitko ajatella muuttavasi Pekingiin tai Shanghaihin?

Kristiina: Siellä on nyt suuret ajat,

mutta ei tulevaisuuden suhteen mielestäni kannata unohtaa Eurooppaakaan. Aion mennä takaisin Kiinaan, mutten jäisi sinne pysyvästi. Haluaisin pitemmäksi aikaa myös Intiaan, joka on toinen nouseva kulttuuri- ja taide-
maa. Ja Euroopassa haluaisin asua myös Berliinissä.

Riiko: Tuntuu siltä, että kaikki taiteilijat haluavat Berliiniin!

Kristiina: Berliini on jotenkin anarkistinen kaupunki ja se on täynnä taidetta.

Riiko: Oletko suomalainen vai hollantilainen taiteilija?

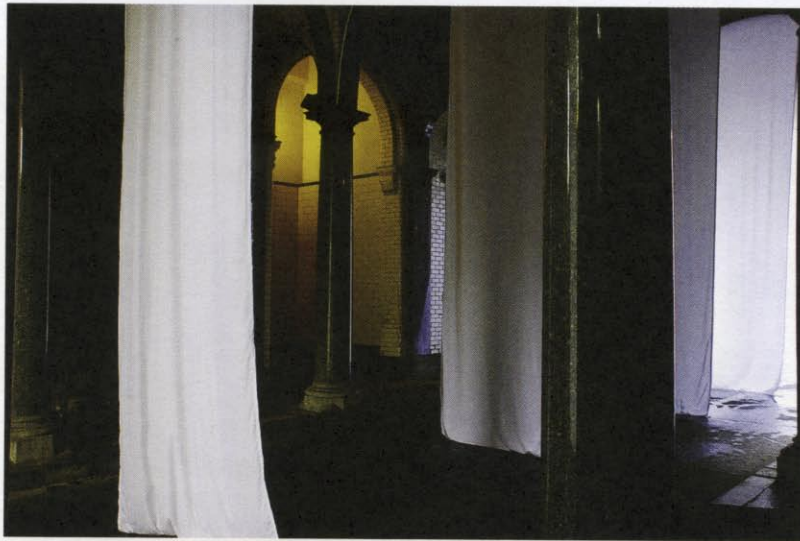
Kristiina: Olen suomalainen ja Amsterdam on kotikaupunkini.

Riiko: Pitävätkö hollantilaiset sinua yhtenä omistaan vai ulkomaalaisena?

Kristiina: Kutsukorteissa ja lehdistötiedotteissa mainitaan aina

Kristiina Koskentola on kotiutunut Amsterdamiin. Kuva: Corinne Kruger.

Kristiina Koskentola, Olfactoric memory 2007. Etikkaiset liinat tilassa. Julkinen interventio vanhaan ruttotautisairaalaan Amsterdamiin. Sairaita hoitaessaan lääkärit peittivät hengitystiensä etikkaan kastetulla liinalla. Kuva: Paula Bugni ja Anssi Pulkkinen.

Nimi: Kristiina Koskentola
Lempinimi: Kris
Syntynyt: 7. helmikuuta 1967
 Mäntsälässä
Pituus: 167 cm
Paino: n. 70 kg
Kengännumero: 39
Asunut: Mäntsälässä, Hyrylässä, Hollolassa, Keravalla, Lahdessa, Helsingissä, Tuusulassa, Vantaalla, Espoossa, Amsterdamissa, Pekingissä
Ansioluettelo: Matkustajakodin vastaanottovirkailija, rakennusmaalari, kioskimyyjä, bingoemäntä, entisöijä, siivooja, tarjoilija, postinkantaja, tiskaaja, kirjastoapulainen, mielisairaalan kylvettäjä, lehtipainon apulainen, kokki, tulkki
Suosikkitaiteilijat: Nan Hao, Bruce Nauman, Otobong Nkanga, Mona Hatoum, Martha Rosler, Kalervo Palsa, Lygia Clark, Gordon Matta-Clark, Teresa Margolles

suomalainen alkuperäni. Puhun tietysti hollantia ja asun täällä, mutta myös teoksieni eksotiikka tai toiseus viehättää usein.

Riiko: Näyttävätkö teoksesi jotenkin suomalaisilta?

Kristiina: Ne ovat aika karuja. Luulin, että niissä on jotain suomalaista luonnonläheisyyttä tai fyysisyyttä. Hollantilainen taide on humoristisempaa tai ainakin se on erilaista huumoria, sarkastista. Suomalainen huumori on vähäeleisempää.

Riiko: *Risti*-teoksellesi on suomenkielinen nimi!

Kristiina: Suosikkipaikkani Suomessa on Porkkalan niemen metsä. Törmäsin siellä puiden muodostamaan ristiin. Kuvasin sen ja mietin pitkään, mitä sillä voisi tehdä, kunnes tajusin, että koko tapahtuma oli taideteos. Ristillä tuntui olevan jollain tavoin

shamanistinen menneisyys.

Riiko: Shamanismi kuulostaa suomalaiselta.

Kristiina: Shamanismi kuuluu monien alkuperäiskansojen perintöön. Toinen tärkeä paikka minulle on Gobin autioma, siltä suunnalta suomalaiset ovat kävelleet Eurooppaan. Tein Gobissa performanssivideon *To See One's Own Face*, jossa viiltelen parturiveitsellä muotokuvaa hiekkään. Tematiikkani on antropologista, tutkin subjektin ja objektin suhdetta.

Riiko: Kenen muotokuva se on?

Kristiina: Se on androgyyni ei kukaan ja kaikki.

Riiko: Minkälainen kuva sinulla on Suomen taidemaailmasta?

Kristiina: Hyvin positiivinen. Se on pieni, mutta kovatasoinen. Hollannissa puhutaan Suomen

taidekoulutuksen korkeasta tasosta.

Riiko: Kiinnostavaa! Luulin, että Hollanti on taiteilijan paratiisi.

Kristiina: Se on ehkä ollut sitä, mutta asiat ovat muuttuneet. Koulutusta toki riittää, mutta apurahat ovat yhtä ongelmallisia kuin Suomessa, ja täällä on tietysti hirtittävä määrä taiteilijoita.

Riiko: Miten päädyit Amsterdamiin?

Kristiina: Tapasin hollantilaisen pojan ja matkusteltuamme vuoden verran Etelä-Amerikassa asetuimme Amsterdamiin. Minin opiskelumaan taidetta Gerrit Rietveld -akatemiaan. Amsterdam on hieno paikka asua taiteilijalle, kansainvälinen ja lähellä muita Euroopan suurkaupunkeja.

Riiko: Kaipaatto mitään Suomesta?

Kristiina: Joskus tietysti, luontoa,

hiljaisuutta ja yksinäisyyttä.

Riiko: Onko elämäntavassasi jotain suomalaista?

Kristiina: Kotona puhun poikasytävälleni ja kissoilleni hollantia, mutta ehkä meillä puhutaan vähemmän kuin muissa hollantilaiskodeissa. Ja joskus teen karjalanpiirakoita.

Riiko: Luuletko, että tekisit karjalanpiirakoita, jos asuisit Suomessa?

Kristiina: Ehkä harvemmin. Söisin niitä kyllä!

Riiko: Entä tekisitkö samanlaisia teoksia, jos olisit Suomessa?

Kristiina: Tuskinpa. Ja nyt teokseni varmaan kiinalaistuvat jollain tavalla.

Riiko: Ajatteltekö edustavasi maailmalla Suomea taiteilijana?

Kristiina: Nuo edustushommat ovat aika outoja ajatuksia.